EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.2.2013
SWD(2013) 34 final

Produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

PRODUKTSIKKERHEDS- OG MARKEDSOVERVÅGNINGSPAKKEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbrugerproduktsikkerhed og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning af produkter

{COM(2013) 75 final}
{COM(2013) 78 final}
{SWD(2013) 33 final}

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

PRODUKTSIKKERHEDS- OG MARKEDSOVERVÅGNINGSPAKKEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbrugerproduktsikkerhed og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning af produkter

1. RESUMÉ AF PROBLEMSTILLING, SUBSIDIARITET OG MÅL

1.1. Politisk baggrund

Den frie bevægelighed for sikre produkter, der opfylder kravene, er en af hjørnestenene i Den Europæiske Union. Dette princip udgør en vigtig søjle i det indre marked og gør det muligt for forbrugere og virksomheder at købe eller sælge produkter i en anden medlemsstat.

Konsekvensanalysen vedrører forarbejdede nonfoodprodukter, der enten er omfattet af EU-harmoniseringsbestemmelserne for særlige produktkategorier eller af direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed ("direktivet om produktsikkerhed i almindelighed"), som finder anvendelse på forbrugerprodukter. Dette sæt EU-regler har indført produktsikkerhedskrav for en lang række produkter, mens bestemmelserne om fri bevægelighed i traktaten og princippet om gensidig anerkendelse gælder for de resterende produktkategorier.

En effektiv markedsovervågning bør gøre, at usikre eller på anden måde skadelige produkter kan identificeres og holdes væk eller fjernes fra markedet og skabe plads til afstraffelse af skrupelløse eller ligefrem kriminelle erhvervsdrivende. Den bør ligeledes have en stærkt afskrækkende virkning. På et indre marked, hvor produkter kan omsættes frit, skal markedsovervågningen være stærkt koordineret og i stand til at reagere hurtigt over et meget stort område.

Men markedsovervågningen har ikke holdt trit med udviklingen af EU-lovgivningen. Der er i løbet af de sidste ti år gjort fremskridt med gennemførelsen af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed, som skulle gennemføres senest den 15. januar 2004, og med anvendelsen af forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter fra den 1. januar 2010. Disse retlige instrumenter udgør sammen med markedsovervågningsregler for visse sektorspecifikke EU-harmoniseringsbestemmelser i dag et EU-retsgrundlag for markedsovervågning af alle forbrugerprodukter (både harmoniserede og ikke-harmoniserede) og for alle harmoniserede produkter (til privat og erhvervsmæssig brug). Imidlertid er markedsovervågningsreglerne opsplittet og fordelt over forskellige dele af EU-lovgivningen (forordning nr. 765/2008, direktivet om produktsikkerhed i almindelighed og de sektorspecifikke EU-harmoniseringsbestemmelser), hvilket skaber forvirring for både de erhvervsdrivende og de nationale myndigheder.

Overordnet struktur for EU-produktsikkerhedsregler og regelefterlevelseskrav

Produkter	Forbrugere	Erhvervsdrivende
Harmoniserede	Sektorspecifikke direktiver og forordninger og direktivet om produktsikkerhed i almindelighed	Sektorspecifikke direktiver og forordninger
Ikke-harmoniserede	Direktivet om produktsikkerhed i almindelighed	Nationale produktsikkerhedsregler under forordningen om gensidig anerkendelse

		Artikel 34-36 i TEUF

Dette initiativ er en af de vigtigste tiltag under Den Europæiske Forbrugerdagsorden[1] og akten for det indre marked II[2], som begge blev vedtaget af Kommissionen i 2012.

1.2. Problemstilling - usikre produkter, der ikke opfylder kravene, på det indre marked

Det indre marked for produkter er enormt. I 2010 tegnede handelen med harmoniserede og ikke-harmoniserede forbrugerprodukter inden for EU sig for næsten 1 bio. EUR. Værdien af de harmoniserede sektorer (herunder både forbrugerprodukter og varer til erhvervsmæssig brug) i EU-27 anslås til at være på mindst 2 100 mia. EUR.

Et indre EU-marked bør være et sted, hvor sikre produkter frit kan omsættes. En effektiv anvendelse af princippet om fri bevægelighed på produktsikkerhedsområdet kræver, at vurderingen af, om et produkt er sikkert eller ej - og dermed, om det bør blive på markedet eller ej - udføres på samme måde i alle medlemsstaterne. Fri omsætning af sikre produkter bør fremmes, og usikre produkter bør effektivt opspares og fjernes fra EU's indre marked.

1.2.1. Problem 1: Vanskeligheder ved overholdelse af EU's produktsikkerhedskrav

Det er ofte vanskeligt for de erhvervsdrivende at opfylde EU's produktsikkerhedskrav, da kravene til såkaldte ikke-harmoniserede produkter generelt ikke er i overensstemmelse med kravene på det harmoniserede område. Endvidere er EU's produktsikkerhedskrav på det ikke-harmoniserede område ofte uklare og mangler detaljerede benchmarks for sikkerhedsevaluering, mens der på det harmoniserede område er forskellige og overlappende lag af produktsikkerhed til skade for retssikkerheden.

Usikre produkter, der ikke overholder kravene, udgør ikke kun en risiko for forbrugerne og andre brugere, men de har også store økonomiske konsekvenser: De fører til illoyal konkurrence. Erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, kan opnå betydelige besparelser på regelefterlevelsesomkostninger. De kan følgelig udbyde deres produkter til lavere priser end deres konkurrenter, som overholder loven. I sektorer, hvor der er hård konkurrence fra billige importerede produkter, har EU-erhvervsgrenen en ugunstig position. Lovlydige producenter bliver derfor "straffet", da regelefterlevelse fører til en "konkurrencemæssigt ufordelagtig situation".

Med intensiveringen af handelsglobaliseringen vedrører problemet omkring usikre produkter, der ikke overholder kravene, i stigende grad (men ikke udelukkende) de varer, der importeres fra tredjelande.

1.2.2. Problem 2: Markedsovervågningen af produkter på det indre marked er opsplittet

På trods af den omfattende harmonisering af sikkerhedsstandarder og andre krav for produkter (f.eks. miljømæssige) i hele Unionen og den kendsgerning, at mange

[1] COM(2012) 225 final.
[2] COM(2012) 573 final.

produkter regelmæssigt markedsføres i mere end én medlemsstat, er det indre marked reguleret via 27 særskilte håndhævelsessystemer.

En væsentlig årsag til det betydelige antal af produkter, der ikke overholder kravene, på markedet er, at markedsovervågningen ikke fungerer effektivt inden for Den Europæiske Union. De vigtigste årsager til ineffektiv og virkningsløs markedsovervågning på EU's indre marked er: mangelfuld koordination blandt markedsovervågningsmyndighederne i de forskellige medlemsstater, dårligt fungerende EU-procedurer til udveksling af oplysninger om produktrisici og inkonsekvent håndhævelse af produktsikkerhed i hele EU.

Hvis der er behov for grænseoverskridende tiltag, skal myndighederne kunne stole på deres kolleger i de andre medlemsstater. Men i modsætning til andre områder, f.eks. forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde og servicedirektivet, er markedsovervågningsmyndighederne vedrørende produktsikkerhed ikke omfattet af procedurer for effektiv grænseoverskridende håndhævelse. Betydelige ressourcer bliver derfor spildt, og vigtige synergier tabes.

1.3. EU's ret til at handle

Det indre marked for produkter er et vigtigt resultat for Den Europæiske Union. Men afskaffelsen af nationale barrierer for forbrugerprodukter og andre produkter giver mange muligheder for, at mindre samvittighedsfulde virksomheder ikke overholder forbrugersikkerhedsreglerne eller nægter at gennemføre EU-lovgivningen vedrørende produkter. EU har derfor ret til at handle på grundlag af artikel 114 i TEUF med henblik på at sikre et velfungerende indre marked for forbrugerprodukter og at fremme effektiviteten af grænseoverskridende markedsovervågning. Artikel 168, stk. 1, og artikel 169, stk. 1, i TEUF supplerer denne ret til at handle. Den første bestemmelse fastsætter, at et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed skal sikres ved fastlæggelse og gennemførelse af alle Unionens politikker og aktiviteter. Ifølge sidstnævnte bestemmelse skal Unionen for at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bl.a. bidrage til beskyttelse af forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser.

På trods af EU's indre marked er håndhævelse af produktsikkerhedskravene medlemsstaternes ansvar. Ifølge nærhedsprincippet er det medlemsstaterne, som træffer foranstaltninger mod produkter, der frembyder risici. Den måde, hvorpå markedsovervågningen udføres og tilrettelægges, varierer dog betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden.

Forskellene i tilrettelæggelsen af markedsovervågning på nationalt plan skaber problemer i forhold til, at kontrollen ved de nationale grænser er næsten forsvundet. For at sikre, at kun sikre produkter, der overholder kravene, omsættes på markedet, er de enkelte medlemsstater afhængige af naboernes markedsovervågning. Følgelig kan svagheder i tilrettelæggelsen af markedsovervågningen i én medlemsstat i alvorlig grad underminere indsatsen i andre medlemsstater. Dette berettiger EU's indsats for at løse dette problem.

1.4. Mål

1.4.1. Generelle politiske mål

Det overordnede mål med dette initiativ er at forbedre det indre markeds funktionsmåde og at opnå et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne og andre brugere af produkter gennem nedbringelse af antallet af usikre produkter, der ikke overholder kravene, på markedet.

1.4.2. Specifikke politiske mål

- Konsolidering og styrkelse af EU's produktsikkerhedskrav
- Bedre koordinering af og øget effektivitet i markedsovervågningen på EU's indre marked for produkter
- Forenkling af EU-lovgivningen.

1.4.3. Driftsmæssige politiske mål

- At sikre konsekvens i EU's produktsikkerhedskrav
- At mindske usikkerhed i produktsikkerhedskrav for ikke-harmoniserede forbrugerprodukter
- At styrke EU's samarbejdsmekanismer
- At gøre EU's produktsikkerhedsprocedurer mere sammenhængende
- At skabe mere effektive produktsikkerhedsforanstaltninger i hele EU.

2. POLITISKE LØSNINGSMODELLER

De fremlagte politiske løsningsmodeller blev fastsat af Kommissionen i tæt samarbejde med alle interessegrupper. Visse politiske løsningsmodeller blev imidlertid forkastet på et tidligt tidspunkt, herunder regulering af sikkerheden i forbindelse med tjenesteydelser, indførelse af produktsikkerhedskrav for ikke-harmoniserede produkter til erhvervsmæssig brug,[3] indførelse af særlige regler vedrørende produkter, der udbydes via internettet, og afskaffelse af det generelle krav om, at alle forbrugerprodukter skal være sikre.

2.1. Specifikt politisk mål 1: Konsolidering og styrkelse af EU's produktsikkerhedsregler

2.1.1. Driftsmæssigt politisk mål: At sikre konsekvens i EU's produktsikkerhedskrav

Løsningsmodel 1.A – referencescenario: At beholde forskellene mellem forbrugerproduktsikkerhedskravene og de harmoniserede produktsikkerhedskrav

Løsningsmodel 1.B – At tilpasse forbrugerproduktsikkerhedskravene til de harmoniserede produktsikkerhedskrav

Løsningsmodel 1.C – Forbrugerproduktsikkerhedskravene lempes i forhold til de harmoniserede produktsikkerhedskrav

Løsningsmodel 1.D – Forbrugerproduktsikkerhedskravene skærpes i forhold til de harmoniserede produktsikkerhedskrav

2.1.2. Driftsmæssigt politisk mål: At mindske usikkerhed i produktsikkerhedskravene for ikke-harmoniserede forbrugerprodukter

Løsningsmodel 2.A – referencescenario: Eksisterende standardforberedende procedurer for ikke-harmoniserede forbrugerprodukter, der ikke er tilpasset den nye ordning for europæisk standardisering

Løsningsmodel 2.B – Direkte anvendelse af ad hoc-sikkerhedskrav

[3] Produkter til erhvervsmæssig brug er produkter, som kun anvendes af fagfolk og ikke af forbrugerne, som f.eks. industrimaskiner, råstoffer og halvfabrikata.

Løsningsmodel 2.C – Afskaffelse af formel vedtagelse af ikke-bindende ad hoc-sikkerhedskrav (tilpasning til den nye ordning for europæisk standardisering)

Løsningsmodel 2.D – Hurtig procedure for vedtagelse af allerede eksisterende europæiske standarder uden mandater

2.2. Specifikt politisk mål 2: Bedre koordinering af og øget effektivitet i markedsovervågningen på EU's indre marked for produkter

2.2.1. Driftsmæssigt politisk mål: At styrke EU's samarbejdsmekanismer

Løsningsmodel 3.A – referencescenario: At bevare status quo, som primært baseres på frivillig koordinering af markedsovervågningen

Løsningsmodel 3.B – Koordinering af grænseoverskridende håndhævelse af foranstaltninger på basis af markedsovervågning på stedet

Løsningsmodel 3.C – Rationalisering af den samlede koordinering af markedsovervågningsaktiviteter

Løsningsmodel 3.D – Centralisering af EU-markedsovervågningen af nonfoodprodukter (EU-markedstilsynsagenturet)

2.2.2. Driftsmæssigt politisk mål: At gøre EU's produktsikkerhedsprocedurer mere sammenhængende

Løsningsmodel 4.A – referencescenario: At beholde de parallelle meddelelser under RAPEX-proceduren og beskyttelsesproceduren

Løsningsmodel 4.B – Forenkling af RAPEX-proceduren

Løsningsmodel 4.C – Forenkling af RAPEX-proceduren og strømlining af denne procedure med beskyttelsesproceduren

2.2.3. Driftsmæssigt politisk mål: At skabe mere effektive produktsikkerhedsforanstaltninger i hele EU

Løsningsmodel 5.A – referencescenario: At beholde produktsikkerhedsforanstaltningerne, der indirekte finder anvendelse i en periode på kun et år i hele EU

Løsningsmodel 5.B – Udvidelse af anvendelsesområdet for produktsikkerhedsforanstaltningerne i hele EU til harmoniserede ikke-forbrugerprodukter

Løsningsmodel 5.C – At gøre produktsikkerhedsforanstaltningerne gældende umiddelbart i hele EU

Løsningsmodel 5.D – Fjernelse af den begrænsede gyldighed for produktsikkerhedsforanstaltningerne i hele EU

Løsningsmodel 5.E – Kombination af løsningsmodel 5.B, 5.C og 5.D

2.3. Specifikt politisk mål 3: Forenkling af EU-lovgivningen

De to andre specifikke politiske målsætninger suppleres med målet om at forenkle den lovgivningsmæssige ramme for produktsikkerhed og markedsovervågning. Forenklingen består i 1) at sammenflette markedsovervågningsreglerne fra forskellige retsakter i en enkel horisontal markedsovervågningsforordning, 2) at omdanne det ændrede direktiv om produktsikkerhed i almindelighed til en forordning og 3) at ophæve direktiv 87/357/EØF og overføre dets princip om, at produkter, der

ligner fødevarer, ikke må indebære risici for forbrugernes sundhed og sikkerhed, til en ny forordning om forbrugerproduktsikkerhed, der afløser direktivet om produktsikkerhed i almindelighed.

3. KONSEKVENSANALYSE OG SAMMENLIGNING AF PÅTÆNKTE POLITISKE LØSNINGSMODELLER

På grund af manglen på pålidelige statistikker eller endog skøn over antallet af usikre og ikke-harmoniserede forbrugerprodukter og antallet af harmoniserede produkter, der ikke overholder kravene, er vurderingen af løsningsmodellerne hovedsagelig kvalitativ.

3.1. Specifikt politisk mål 1: Konsolidering og styrkelse af EU's produktsikkerhedsregler

3.1.1. Driftsmæssigt politisk mål: At sikre konsekvens i EU's produktsikkerhedskrav

For at give forbrugere og andre brugere samme beskyttelsesniveau mod usikre produkter i hele EU samt for at undgå hindringer på EU's indre marked skal EU's produktsikkerhedsregler være klare og sammenlignelige på tværs af forskellige produktsektorer.

Sammenligning af løsningsmodellerne i forhold til referencescenariet

Løsningsmodel / Emne	Løsningsmodel 1.B	Løsningsmodel 1.C	Løsningsmodel 1.D
Sikkerhed for forbrugerne	++	-	++
Juridisk klarhed og retssikkerhed	++	+	-
Effektivitet i markedsovervågningen	++	--	+

Sammenligning af ændringer i omkostningerne for de erhvervsdrivende i forhold til referencescenariet

Løsningsmodel / Omkostningstype	Løsningsmodel 1.B	Løsningsmodel 1.C	Løsningsmodel 1.D
Informationssøgningsomkostninger/sags-omkostninger	Faldende	Let faldende	0
Produktionsomkostninger	0*	0	Stigende

* lille stigning bortset fra en meget lille gruppe producenter

Den foretrukne løsningsmodel: Løsningsmodel 1.B – At tilpasse forbrugerproduktsikkerhedskravene til de harmoniserede produktsikkerhedskrav

3.1.2. Driftsmæssigt politisk mål: At mindske usikkerhed i produktsikkerhedskravene for ikke-harmoniserede forbrugerprodukter

De politiske løsningsmodeller, der tager sigte på at mindske den usikkerhed, der findes i produktsikkerhedskravene for ikke-harmoniserede forbrugerprodukter, er vurderet efter, hvor let de kan føre til udvikling af europæiske standarder i henhold til generelle produktsikkerhedsregler, proceduresammenhængen med den almindelige

ordning under den nye standardiseringsforordning (EU) nr. 1025/2012 og omkostningerne for offentlig forvaltning.

Hvad angår aktualitet og reducerede administrative byrder, foretrækkes både løsningsmodel 2.C og 2.D frem for løsningsmodel 2.B Hvad angår kriteriet om proceduresammenhæng ved anmodning om standarder, foretrækkes løsningsmodel 2.C frem for 2.D

Sammenligning af løsningsmodellerne i forhold til forhåndsfastlagte kriterier

Løsningsmodel / Kriterium	**Løsningsmodel 2.B**	**Løsningsmodel 2.C**	**Løsningsmodel 2.D**
Hurtighed	-	+	++
Sammenhæng	-	+	-
Omkostninger for myndighederne (herunder de nationale myndigheder og EU)	Uændret	Faldende	Faldende

Den foretrukne løsningsmodel: Løsningsmodel 2.C – Afskaffelse af formel vedtagelse af ikke-bindende ad hoc-sikkerhedskrav (tilpasning til den nye ordning for europæisk standardisering)

3.2. Specifikt politisk mål 2: Bedre koordinering af og øget effektivitet i markedsovervågningen på EU's indre marked for produkter

3.2.1. Driftsmæssigt politisk mål: At styrke EU's samarbejdsmekanismer

Konsekvenserne af de forskellige politiske løsningsmodeller vurderes og sammenlignes ud fra kriteriet om effektiv markedsovervågning i overensstemmelse med de disponible ressourcer og målet om at sikre sømløs markedsovervågning på EU's indre marked.

I modsætning til løsningsmodel 3.B og 3.C, som tager sigte på at gøre mere med samme mængde ressourcer, vil løsningsmodel 3.D sandsynligvis føre til større fordele for EU's indre marked og for forbrugersikkerheden, men vil kræve betydelige investeringer til at opbygge en centraliseret EU-ramme for markedsovervågning inden for nonfoodproduktsikkerhed. Men selv under løsningsmodel 3.D kan kun visse aktiviteter (f.eks. systeminspektioner, peerevalueringer af kvaliteten af medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder og overvågning af koordineringen mellem retshåndhævende myndigheder og nationale RAPEX-kontaktpunkter) flyttes til et centralt EU-plan. Derimod ville vigtige markedsovervågningstiltag, såsom kontrol på stedet af producenter, importører og distributører, testning af produkter, risikovurdering og risikostyring, forblive på nationalt plan.

Derfor forekommer løsningsmodel 3.C at være den mest hensigtsmæssige til at opfylde målet om at skabe en sammenhængende og sømløs ramme for decentraliseret markedsovervågning på EU's indre marked. Med hensyn til fordele foretrækkes løsningsmodel 3.C frem for 3.B, selvom den muligvis er dårligere end løsningsmodel 3.D. Hvad angår omkostninger svarer løsningsmodel 3.C til 3.B, men foretrækkes frem for løsningsmodel 3.D.

Sammenligning af løsningsmodellerne i forhold til referencescenariet

Løsningsmodel / Emne	Løsningsmodel 3.B	Løsningsmodel 3.C	Løsningsmodel 3.D
Sikkerhed for forbrugere/brugere	+	++	++
Konkurrenceevne for erhvervsdrivende, der overholder kravene	+	++	++
Markedsovervågningens effektivitet	+	++	+++
Markedsovervågningens nyttevirkning	+	++	+
Mulig harmonisering af strategier for håndhævelse på det indre marked	+	++	+++

Sammenligning af ændringer i omkostningerne for de offentlige myndigheder i forhold til referencescenariet

Løsningsmodel / Omkostningstype	Løsningsmodel 3.B	Løsningsmodel 3.C	Løsningsmodel 3.D
Omkostninger for de nationale markedsovervågningsmyndigheder	Let stigende	Let stigende	Stigende
Omkostninger for EU	Let stigende	Let stigende	Kraftigt stigende

Den foretrukne løsningsmodel: Løsningsmodel 3.C – Rationalisering af den samlede koordinering af decentraliseret markedsovervågning på EU's indre marked.

3.2.2. Driftsmæssigt politisk mål: At gøre EU's produktsikkerhedsprocedurer mere sammenhængende

Løsningsmodellerne evalueres og sammenlignes ud fra kriterierne om deres effektivitet i sporing af farlige produkter og deres nyttevirkning i forvaltningen af EU-meddelelsesprocedurerne for medlemsstaterne og Kommissionen.

Løsningsmodel 4.A ville ikke eliminere eller afbøde eventuelle mangler i EU's eksisterende meddelelsesprocedurer og er derfor ikke hensigtsmæssig til at nå det tilsigtede mål. Løsningsmodel 4.B og 4.C ville begge udgøre effektive midler til at spore usikre produkter på det indre EU-marked, da RAPEX-meddelelsesbetingelserne med begge løsningsmodeller ville blive forenklet, og målet om bedre fungerende varslingsprocedurer vedrørende farlige nonfoodprodukter ville nås. Løsningsmodel 4.C foretrækkes frem for 4.B, da den ville have den yderligere fordel, at de forskellige procedurer ville blive strømlinet, hvilket vil gøre deres anvendelse mere brugervenlig.

Sammenligning af ændringen i forhold til referencescenariet med hensyn til de offentlige myndigheder

Kriterium / Løsningsmodel	Løsningsmodel 4.B	Løsningsmodel 4.C
Effektivitet i sporing af usikre produkter	Stigende	Stigende
Omkostninger for de nationale markedsovervågningsmyndigheder	Let faldende	Faldende
Omkostninger for EU	0	Faldende

Den foretrukne løsningsmodel: Løsningsmodel 4.C – Forenkling af RAPEX-proceduren og strømlining af denne procedure med beskyttelsesproceduren

3.2.3. *Driftsmæssigt politisk mål: At skabe mere effektive produktsikkerhedsforanstaltninger i hele EU*

For at opfylde målet om mere effektive tiltag på EU-plan mod produkter, der udgør en risiko, især i situationer hvor de enkelte medlemsstaters tiltag ikke udgør en sammenhængende indsats, skal EU's foranstaltninger vedrørende produktsikkerhed være rettidige, forudsigelige og gennemføres effektivt af de nationale markedsovervågningsmyndigheder.

At gøre EU's produktsikkerhedsforanstaltninger umiddelbart gældende - kombineret med muligheden for at vedtage foranstaltningerne enten i en periode, der fastsættes fra sag til sag, eller uden begrænsning for deres gyldighed - er den bedste måde til at sikre en rettidig indsats over for sikkerhedsproblemer, der er både effektiv og forudsigelig. EU's produktsikkerhedsforanstaltninger kan gøres umiddelbart gældende, således at markedsovervågningsmyndighederne kan træffe håndhævelsesforanstaltninger uden yderligere forsinkelser eller usikkerhedsfaktorer i forbindelse med indarbejdelsen i den nationale lovgivning i de enkelte medlemsstater.

Sammenligning af løsningsmodellerne 5.B, 5.C og 5.D i forhold til forhåndsfastlagte kriterier

Kriterium / Løsningsmodel	Løsnings-model 5.B	Løsnings-model 5.C	Løsnings-model 5.D	Løsnings-model 5.E
Hurtighed	0	+	+	++
Forudsigelighed	0	0	+	++
Effektiv anvendelse	+	++	0	+++

Den foretrukne løsningsmodel: Løsningsmodel 5.E – Kombination af løsningsmodel 5.B, 5.C og 5.D

4. RETSAKTERNES UDFORMNING

Det foreslås, at de udvalgte løsningsmodeller afspejles i to forskellige retsakter:

Problem 1 kan løses gennem vedtagelse af en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, som afløser direktivet om produktsikkerhed i

almindelighed, og som vil opretholde det generelle krav om, at alle forbrugerprodukter skal være sikre, og at de erhvervsdrivendes forpligtelser skal være på linje med de respektive bestemmelser i bilag I til afgørelse nr. 768/2008/EF[4]. Problem 2 kan løses med en ny forordning om markedsovervågning af produkter, der skal betragtes som det vigtigste instrument til markedsovervågning inden for nonfoodprodukter. Bestemmelserne om markedsovervågning i EU-lovgivningen om det indre marked, der i øjeblikket er spredt over flere sektorspecifikke EU-retsakter, forordning (EF) nr. 765/2008 og direktivet om produktsikkerhed i almindelighed, ville blive afløst af bestemmelserne i denne nye forordning.

En forordning, som gælder umiddelbart i alle medlemsstaterne, ville medføre en meget høj grad af harmonisering af produktsikkerhedsreglerne og markedsovervågningen. En forordning om forbrugerproduktsikkerhed ville indføre forpligtelser for de erhvervsdrivende, der ville håndhæves umiddelbart (og derved skabe lige konkurrencevilkår), og ville sætte markedsovervågningsmyndighederne i stand til at handle omgående i tilfælde af usikre forbrugerprodukter eller manglende regelefterlevelse uden behov for indarbejdelse af disse regler i forskellige nationale love.

5. KONTROL OG EVALUERING

Foruden en evaluering af retsakterne fem år efter deres ikrafttræden vil anvendelsen af EU's produktsikkerhedsregler blive overvåget via indsamling af relevante oplysninger fra i) Eurobarometerundersøgelser vedrørende forbrugersikkerhed, ii) GRAS-RAPEX-informationssystemet, iii) det generelle informationsstøttesystem (ICSMS) og iv) håndhævelsesindikatorerne, der overvåger aktiviteterne og undersøger visse markedsovervågningsparametre i medlemsstaterne.

Eurobarometerundersøgelserne kan måle, hvordan forbrugerne og de erhvervsdrivende opfatter markedsførte produkters sikkerhed. Denne opfattelse er relevant for at vurdere, om initiativet har bidraget til øget sikkerhed ved forbrugerprodukter og øget forbrugertillid til markedet og de lovgivningsmæssige rammer.

Bidraget fra fremtidig lovgivning til nedbringelse af de erhvervsdrivendes regelefterlevelsesomkostninger og til fordele som følge af mere fair konkurrence og afskaffelsen af markedsaktører, der ikke overholder reglerne, kan vurderes gennem ad hoc-undersøgelser foretaget af bl.a. erhvervsgrenen.

Endelig kan en bedre koordinering af og effektivitet i markedsovervågningsaktiviteterne på det indre marked påvises ved hjælp af håndhævelsesindikatorer, der overvåger aktiviteterne, og de data, der fremsendes og udveksles gennem it-systemer, som vil blive yderligere udviklet i den nye lovgivning.

[4] Artikel R1-R7.